

Szentségimádás házaspároknak
(*Tilmann Beller gondolataival*)

Ének: Atyám, Tied vagyok

Ima: Te mindig bennem élsz, még ha nem is tudok róla.
Te akkor is velem voltál, amikor megfedkeztem rólad.
Szívemnek szívében rejtőztél, de máshol kerestelek.
Még ha távol maradok is Tőled, Te mégis vársz rám.
És egyszer eljön a nap, mikor így szólhatok hozzád:
Föltámadt Krisztus! Te vagy az életem!
Krisztus, hozzád tartozom;
Krisztus a Tiéd vagyok.

(Roger testvér)

Ének: Benned élek én

Egy fiatalember lefeküdt a padlóra. Elgondolta, hogy a Jóisten néz rá, Isten szeretete sugárzik felé, mint a meleg napfény. Ezt a gyakorlatot „szolárium szeretetnek” nevezte.

Az elidőzés Istennél nagyon fontos, mert az Ő kezében van az életünk. Ekkor ezt mondja az Úr: „Nem azt akarom, hogy tegyél valamit, hanem azt akarom, hogy nálam légy!” Ez a szeretet egyszerű áramlása, mely nem tőlünk, hanem az Úrtól jön.

Gondoljunk most mi is bele: együtt vagyunk az Úrral, ránc néz, szeret minket, úgy, ahogy vagyunk! Időzzünk el ebben a kapcsolatban!

Csend

Ének: Csak Benned bízom Uram

Kettőnk közösségében, a házasság szentségében is imádjuk az Urunkat. Ezt az elmélkedési formát ajándékozzuk az egyházunknak. Az Úr jelen van nálunk, mert a házasság szentség és Jézus azt mondta, „Ahol ketten vagy hárman összejönnek a nevemben, ott vagyok én is.” Ez valami új az egyházban, és mert új, sokan nem teszik. Nem baj! Ez a kezdet: egy kis zöld hajtás.

Csend

Ének: Ahol ketten vagy hárman...

Legyünk tudatában annak, hogy Isten szereti azokat, akikkel nap mint nap együtt élünk úgy ahogy vannak: a házastársukat, gyermekeiket, szerzetes- és paptestvéreket! Időzzünk el ebben a gondolatban: „Elképzelem a társamat és látom mögötte Istent, aki rámosolyog, és nagyon szereti őt a hibáival együtt.”

Tegyünk ugyanezt a gyermekeinkkel, egyenként: „Elképzelem a gyermekemet és látom mögötte Istent, aki rámosolyog, és nagyon szereti őt a hibáival együtt.”

Csend

Ének: Köszönöm Jézus

Egyéni imák, fohászok

Ének: Lelkem az Urat dicsérd